გაზეთის ფასი განცხადებათა:

ᲘᲕᲔᲠᲘᲐ

გაზეთის დასაკვეთად და ყოველ განცხადებათა დასაბეჭდად უნდა მიმართონ: თვითონ რედაქციას, კუკიაში, ავშვალის ქუჩაზედ, ვარანცოვის ძეგლის პირდაპირ, თავ. გრუზინსკისეულს სახლებში; წერა-კითხვის გამავრცელებელ საზოგადოების კანცელარიაში, სამთავრო-სზანაურო ბანკის სახლებში, სახალხო ქუჩაზედ.

ფასი განცხადებისა: ჩვეულებრივი სტრიქონი რვა კაპეკი.

გაზეთის ფასი:

თვე	მან.	კ.	თვე	მან.	კ.
12	10	—	6	6	—
11	9	50	5	5	50
10	8	75	4	4	75
9	8	—	3	3	50
8	7	25	2	2	75
7	6	50	1	1	50

ცალკე ნომერი—ერთი შაური

1877—1892 საპოლიტიკო და სალიტერატურო გაზეთი 1877—1892

გაზეთი „ᲘᲕᲔᲠᲘᲐ“ თებერვლის პირველიდამ წლის დამლევამდე ღირს 9 მან. 50 კაპ.

„ᲘᲕᲔᲠᲘᲐ“

გამოვა 1892 წელსაც იმავე პროგრამით, როგორც აქამდე.

ᲕᲘᲡᲐᲪ ᲯᲣᲠᲡᲘ ᲓᲘᲜᲯᲕᲔᲗᲝᲡ ᲒᲐᲖᲔᲗᲘ ᲐᲛ 1892 ᲬᲚᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲛᲘᲘᲦᲔᲑᲐᲠᲗᲝᲡ:

ᲢᲤᲘᲚᲘᲡᲨᲘ: ა) თითონ რედაქციას, ნიკოლოაოზის ქუჩაზედ, ვარანცოვის ძეგლის პირდაპირ, თავ. გრუზინსკისეულს სახლებში, № 21; ბ) „ქართველთა შორის წერა-კითხვის გამავრცელებელ საზოგადოების“ კანცელარიას, სასახლის ქუჩაზედ, თავად-აზნაურთა საადგილ-მამულო ბანკის ქარავასლის გალერეაში.

ტფილისის გარედ მცხოვრებმა უნდა დაბარების გაზეთი შემდეგის ადრესით:

Тифлисъ. Въ редакцію грузинской газеты „ИВЕРІЯ“.

რედაქცია ამასთანავე აცნობებს, რომ იგი გაზეთის გაგზავნას გამო პასუხის მეტად აღარა მარტო იმ სქელის-მომწერთა წინაშე, ვისც გაზეთის დაგვიანებით შესახედველს ფულს პირდაპირ რედაქციაში და ან „წერა-კითხვის გამავრცელებელ საზოგადოების“ კანცელარიაში წარმოადგენს, ანუ გამოგზავნის.

გაზეთის ფასი დანიშნულია გაზეთის სათაურშივე, ხოლო სრული პირობანი გაზეთის დაგვიანის გამოცხადებულია უახლოესს გვერდზედ.

ამ მომავალს კვირას სიონის საკათედრო ეკლესიაში იქმნება, ჩვეულებისამებრ, სალამოს ლოცვის შემდეგ, ქადაგება ქართულს ენაზედ. ამ ქადაგებებში, როგორც მისს მაღალ ყოველად უსამღვდელოესის ექსარხოსის ნება-რთვით დამტკიცებულს სიონის მქადაგებელთაგან მიღებულს პროგრამაშია აღნიშნული, განმარტული იქნება მესამე მცნება უფლის სჯულისა. (2—1)

თანხმად მე-4 § განწარგულებისა, რომელიც სახელმწიფო ქონებათა მინისტრისაგან განცხადებულ ექმნა უმართებელესს სენატს ფილოქსერის გავრცელების წინააღმდეგ დონისძიებათა შესახებ, კავკასიის ფილოქსერის კომიტეტი ამით აუწუებს, რომ მან სცნა ქვემო-ხსენებული ადგილები ქუთაისის გუბერნიისა ფილოქსერის სენით მოდებულნი: ქუთაისის, შორაპნის და სენაკის მაზრები და რიონის ხეობაში მდებარე მიწები სოფელ დერჩასი, ლეჩხუმის მაზრისა, იმავე გუბერნიისა;

ფილოქსერის მხრით საეჭვოა შემდეგი ადგილები: 1) ქუთაისის გუბერნიაში: ლეჩხუმის მაზრა, გარდა სვანეთის საბოქაულოსი, რაჭის, ზუგდიდის და ოზურგეთის მაზრები და ბათუმის და სუხუმის ოკრუგები, და 2) ტფილისის გუბერნიაში გორის მაზრაში ადგილი შემდეგ საზღვართა შორის:

სამხრეთით—მ. მტკვარი. სოფ. ტაშის კარიდგან სოფ. გომმდის და თვით სოფ. გომი; აღმოსავლეთით—პირდაპირი ხაზი, გასწვრივ სოფ. გომიდგან ცხრა-მუხა და ფცხნისის სერების ქედზედ, მერე თვით ეს ქედი გორის მაზრის დასავლეთის საზღვრამდის; ჩრდილოეთით და დასავლეთით იმავე მაზრის დასავლეთი საზღვარი (ქედი, რომელიც ჭყოფს ტფილისის გუბერნიას ქუთაისის გუბერნიისაგან).

(3—2)

ახალი ამბავი

** სასოფლო პური მაღაზიებს განაგებენ, კანონის ძალისამებრ, თვით სოფლის საზოგადოებანი, რომელნიც ამისათვის ირჩევენ ზედამხედველებს, ანუ ამბარდანებს, როგორც ჩვენი გლეხი უწოდებს. უმთავრე ი ზედამხედველობა მაღაზიებისა მინდობილი ჰქონდათ მაზრის უფროსებს და მომრიგებელს შუა-კაცებს. საცა სახანშინო გლეხები სცხოვრებენ, იქ განაგებდენ მაზრის უფროსნი; ხოლო საცა დროებით ვალდებულნი გლეხნი,—იმათ მაღაზიებს ყურს უგდებდნენ მომრიგებელი შუა-კაცნი. პირველ ინვრიდან-კი, როგორც შევიტყეთ, ბ-ნ ტფილისის გუბერნატორის განკარგულებით, პური მაღაზიები ყველა სოფელში, განურჩეველად იმისა, თუ რა გვარი გლეხნი მკვიდრობენ, გადაეცემა მაზრის უფროსებს, რომელთაც უფრო კარგად მიჰყავთ ეს საქმე. საფიქრებელი-კი იყო, რომ პურის მაღაზიების საქმე მომრიგებელ შუა-კაცთ უფრო კარგად უნდა წაეყვანათ, ვიდრე მაზრის უფროსებს, რადგან უკანასკნელნი თავიანთ მრავალ-გვარ მოვალეობის ასრულებასაც ვერ ასდიან.

** მოსკოვის ქალაქის მოურავი ნიკოლოზ ალექსანდრეს ძე ალექსეევი ამ თვეის 6 ტფილისში ჩამოვიდა ხორბლის სასყიდლად მოსკოვისათვის.

** ხვალ, კვირა დილით, 9 თებერვალს, კურთხევა იქნება ქალაქის ლაბორატორიისა. კურთხევას დაესწრება მთელი გამგეობა. აგრეთვე მოწვეულნი არიან ხმოსნები ქალაქის საბჭოსი. ლაბორატორია მოთავსებულია ქალაქის სახლში, სადაც ადრე გამსესხებელი კასსა იყო ქალაქისა. ლაბორატორიას ორი პატარა ოთახი უჭირავს, მაგრამ ეს ოთახები ისე ჩინებულად არის მოწყობილი, რომ ყოველივე საქმიო აპარატები და მაშინები თავ-თავისს რიგზედ სდგას და მუშაობას არ დაუშლის, გინდა სამი ოთხი ლაბორანტი იჯდეს შიგ. ყურადღებას იქცევს მაშინები, რომელიც იქა მომართული, რომ ჰაიოურად გაისინჯოს საპელ-სასმელი სანოვაგე და შემოწმებულ იქმნას მისი ღირსება; მაგალითად, გაისინჯოს რძე, ღვინო, ერბო, ხორცი და სხვანი. კედლებში გაყვანილია მრავალ-გვარი მილი, მომართულია სხვა-და-სხვა „ონკანი“ და სხვანი. კედლებში მომართულია ისეთი დახურული შკაფები, საიდანაც გაფუჭებული ჰაერი და ბუღი გარედ გადის და ოთახში არ უშვებს სუნს. ლაბორანტს ალიმეგოს შეუდგენია კიდეც საპირო ბიბლიოთეკა. კარგს-კი იზამდა ქალაქის თვით-მართველობა, რომ ერთი ან ორი ფართო ოთახი კიდევ მიემატებინა ამ ლაბორატორიისთვის, რადგან ეს ჩინებული დაწესებულება დიდს სამსახურს გაუწევს ქალაქელებს და სანოვაგის სიყალბეს ფრთას ძალიან შეაკვეცავს.

** 6 თებერვალს, საღამოზედ, კრება ჰქონდა ქალაქის გამგეობის დარბაზში იმ კომისიას, რომელსაც მინდობილი აქვს შემწეობა აღმოუჩინოს ნათლი-ღების უბედურობისა გამო დაზარებულთ. დიდ-ძალი მთხოვნელი მოაწყდა კომისიას, რომელიც ღამის ათ საათამდე მოუნდა მათის თხოვნების განხილვას. ამ საღამოზე კომისიამ დაარიგა ოც თუმნამდე. ბევრი ისეთები თხოულობენ დახმარებასა და შემწეობას, რომელთაც არავითარი ზარალი არ მოჰსვლიათ უბედურობის დროს და ტყუილ-უბრალოდ აწუხებენ კომისიას. მაგრამ ამ შემთხვევაში ბევრსა ჰშველიან კომისიას ქალაქის აგენტები, რომელთაც დაწერილებით შეიტყეს ყველა დაზარალებულთა ვინაობა, ვრცელი ალწერა შეადგინეს მათის ყოფა-მდგომარეობისა და გამოარკვიეს, თუ ვინ უფრო დიდს გაჭირვებაშია.

** ავსტრიიდგან ტფილისში ჩამოვიდა სწავლული ბეითალი ერნესტო ბონდი, რომელმაც უნდა გამოიკვლიოს, რა ღონის ძიებით შეიძლება მოისპოს საქონლის ჭირი კავკასიაში.

** ჩვენ ნამდვილად შევიტყეთ, რომ ტფილისის სომეხთა სემინარიის მასწავლებელს ბ-ნს არუთინიანცს ბეჭდვის საქმეთა მთავარ-სამართველოსაგან უარი მოსვლია ტფილისში საკმაწვილო ჟურნალის ბეჭდვისა.

** საერო სასწავლებლის დირექტორმა ბ-ნ ტფილისის გუბერნატორისაგან ქალაღდი მიიღო იმის შესახებ, რომ, საერო განათლების მინისტრის განკარგულებისამებრ, უნდა დაესწრო ხოლმე საგუბერნო საკრებულოს კრებაზედ, როცა-კი ამ კრებას განსახილველი ექმნება საერო განათლების შესახები საქმე, ქალაქის საბჭოს გადაწყვეტილებით გამოწვეულია.

** იუსტიციის სამინისტრომ საგანგებო კომისია გამოგზავნა ამიერ კავკასიაში გამოკვლევის საქმეების განსახილველად. კომისია ხუთის კაცი-

---

ᲤᲔᲚᲔᲢᲝᲜᲘ

ᲒᲐᲮᲢᲠᲘᲝᲚᲔᲜᲘ

(შემდეგი, იხ. „ივერია“ № 29)

IV

ცაზედ დამქრალან ვარსკვლავნი,
პირი ემურვის მთვარესა,
მთანი თავ-ჩაჩქნიანები
ფიქრს მისცემიან მწარესა.
ცა თვალს უცემდა სატრფოსა,
გრიალი მოდის შორითა,
მოდის ხმა ჟღრიამულისა
მარჯვენე და მარცხნივ გორითა
და გამოისმა ზარის ხმა
ლაშარის ჯვარის გორითა.
ცხრა-ათ კუთხიდამ მოდიან
ფშაველ-ხევსურნი რბოლითა...
თითქოს გასწყდენო, ფშაველთა
იტყოდენ ალარ ყოლითა!
არა, ყოფილან კიდევა,
გადაჰჩრიმიან რბევასა,
თათრებას უბრალებლობას,
იმათ ხმალ-ხანჯლის ქნევასა.
ფიქრობენ ხოშარელების
სისხლის თათრებზე ზღვევასა.
ივსება ლაშარის გორი
ქორ-შავარდნების ფრინითა,
დროშები გზას უკურთხებენ
ჟღერით, აწყდილის ტარითა.
როშკით მოიდენ ხევსურნი:
სემელჯაური ცხრანია,
ამღითა — ბათაკის ძენი,
პინჭაურნი ძმანია,
გუდანელთ ჩამოსძღვალია
ხოშარეული კარია.
ხევსურთ, რო ზვავმა მთისამა,
წინ მაიძვარეს ქარია;
ჭორმეშელთ, ჰიეთთ ბიჭებსა
ღუელებიცა სტანია.
ხახმატელთ ცხენთა ფეხის ხმამ
შაშრიალა მთანია,
მგლური დაწყეს ნაბიჯი,
მოკლედ გადმოვლეს გზანია.
თითოს ხევს არაგვისასა
თან მოსდევს ლაშქრის ღვარია.
ფშავლის შეღებიც მოვიდენ,
სულ-თქმა თან მოჰყვა ჩქარია.
რა საამური დრო არის,
რა საამური წამია!
მოვიდენ აფხუშელები,
მკოდნენი თათრის ზნისაო,
წინათაც უცდავ თათრები,
როს დრო ყოფილა ცდისაო.
ბერი მაუძღვა ლუფუში,
ლურჯაგამ მაიღო თქერანი,
პატრონის გულის მცოდნეა
თვალ-მოელვარე ჯერანი.
წითელს ფარს აჯიელავებს
მახინკაური ვერანი.
ძმობამ, რო კარგი ჰყოლია,
არც იმას ჰმტყუენობს მერანი!..
კლდეთაც-კი ესმისთ, სალს კლდეთა,
მათურელთ გულის ძგერანი...
ცაბაურ გაბიდოურთა
ცხენთაც მაიღეს ტყერანი.
მოგროვდენ ყოველის მხრიდამ
ვაჟები ლომის ფერანი...
დიაცთ-ღა დაჰრჩათ მარტოთა
მატყლის სართავად კერანი.

V

მთაზე დაენთო ცეცხლები,
როგორც ვარსკვლავნი ცაზედა;
თავ-მოხდით სდგანან მხედარნი
თავის ბატონის კარზედა.
ბრჭყვინავენ ალმასივითა
დროშები ცეცხლის ალზედა.
ცივი უბრავს ნიავი,
ლაშქარს ნამს აყრის თავზედა.
მდუმარედ სდგანან, პირ-ქუშად,
სულთქმაც-კი გაიგონება,
მხედართა გულის პასუხი
ერთს ფიქრად შაიკონება:
ხატი რას ურჩევს ლაშქარსა,
რა გამოუვა ბრძანებაზე?
ქადაგი ხატს ეკითხება,
ჩურჩული მოდის საჯარეს.
მხედართ საუბრის გამგონეთ
მუზარადები დახარეს.
მუხლ-მოდრეკილნი ჩამოსხდენ,
პირს ჯვარი დაისახიან,
ციურის კრძალვა-შიშითა
პირები შაიჩრახიან.
აგერ ქადაგიც გამოჩნდა
განაცრებულის სახითა,
შემკრთალი იყო ისიც
ხატის პირის-პირ ნახვითა.
შემოკრძახა ლაშქარსა
ხმით მედიდურით, მკვახითა:
„ჯამს ჩვენს ლაშარის ჯვარსა,
მის კარს რო შავიყარენით,
ქვეყნის წამწყმედთან საომრად
მალე რო ავიყარენით.
ღამის ათ საათამდე მოუნდა მათის თხოვნების განხილვას. ამ საღამოზე კომისიამ დაარიგა ოც თუმნამდე. ბევრი ისეთები თხოულობენ დახმარებასა და შემწეობას, რომელთაც არავითარი ზარალი არ მოჰსვლიათ უბედურობის დროს და ტყუილ-უბრალოდ აწუხებენ კომისიას. მაგრამ ამ შემთხვევაში ბევრსა ჰშველიან კომისიას ქალაქის აგენტები, რომელთაც დაწერილებით შეიტყეს ყველა დაზარალებულთა ვინაობა, ვრცელი ალწერა შეადგინეს მათის ყოფა-მდგომარეობისა და გამოარკვიეს, თუ ვინ უფრო დიდს გაჭირვებაშია.

** ავსტრიიდგან ტფილისში ჩამოვიდა სწავლული ბეითალი ერნესტო ბონდი, რომელმაც უნდა გამოიკვლიოს, რა ღონის ძიებით შეიძლება მოისპოს საქონლის ჭირი კავკასიაში.

** ჩვენ ნამდვილად შევიტყეთ, რომ ტფილისის სომეხთა სემინარიის მასწავლებელს ბ-ნს არუთინიანცს ბეჭდვის საქმეთა მთავარ-სამართველოსაგან უარი მოსვლია ტფილისში საკმაწვილო ჟურნალის ბეჭდვისა.

** საერო სასწავლებლის დირექტორმა ბ-ნ ტფილისის გუბერნატორისაგან ქალაღდი მიიღო იმის შესახებ, რომ, საერო განათლების მინისტრის განკარგულებისამებრ, უნდა დაესწრო ხოლმე საგუბერნო საკრებულოს კრებაზედ, როცა-კი ამ კრებას განსახილველი ექმნება საერო განათლების შესახები საქმე, ქალაქის საბჭოს გადაწყვეტილებით გამოწვეულია.

** იუსტიციის სამინისტრომ საგანგებო კომისია გამოგზავნა ამიერ კავკასიაში გამოკვლევის საქმეების განსახილველად. კომისია ხუთის კაცი-

წინ მომეგება სიცილით,
ბელლის კარს მოდგა მზებურა,
ტანთ ეცვა ლურჯი ბექთარი,
თავზე ჩაჩქანი ეხურა.
დიდია ჩვენი ბატონი,
მადლით ცას სწვდება მთებურა,
თან გვატანს თავის ლოცვასა,
ფრანგული ამეებურა.
გვიქადის გამარჯვებასა,
წინ წაგვიძღვება თავადა.
ჰნახავთ, ნუ გაგიკვირდებათ,
სიტყვას ნუ ჰკადრებთ ავადა.
გაიგებთ იმის წაძღოლას,
მიჰხედებით კილა-კავადა.
რო ჰნახოთ, ქება უთხროდით,
სალმით იყენოდეთ სალადა.
ლაშქარს ცხენზე მჯდომი იქნება
წინ მოარული ლალადა“.

— ვენაცვლეთ მაგის დავლათსა,
ღირსნიც არა ვართ ნახვისა.
რად კადრობს ადგილით დაძრვას,
საყმო რად ვყევართ თავისა?
ამოსთქვა სულთქმით ლაშქარმა
ცეცხლ დანთებულმა პირზედა.
— უყვარან ფშაველ-ხევსურნი
დამადგარნი ეროსა პირზედა,

ეროვნული ბიბლიოთეკა

საგან შესდგება. ამ კომისიის თავჯდომარედ დანიშნულია საყასაციო, დეპარტამენტის ობერ-პროკუროროი დ. ს. ს. მეშჩანინოვი. კომისია უკვე ჩამოვიდა ტფილისში და ამ დღეებში შეუდგება თავის მინდობილობის ასრულებას.

*** ორშაბათს, 3 თებერვალს, სანინელის გრიგალის დროს, ჩურუქსუს სიახლოვეს ზღვის ნაპირზედ გამოირიყა ერთი ნავი. ნავში ექვსი კაცი მჯდარა. ამათში მხოლოდ გამორჩყულს ნავს ორი გამოჰყვა, რომელნიც გადარჩნენ. ოთხი-კი ზღვაში დაღუპულ. დაჭრილნი მეგრელებიყ ოფილან.

*** ფინანსთა სამინისტრომ აცნობა კავკასიის მთავრობას, რომ რუსეთის სხვა-და-სხვა გუბერნიის მთავრობას ვაუწყეთ, რომ ამიერ კავკასიაში მრავალი სიმინდია გასასყიდიო. ამის გამო ორიოლის ერობის მმართველობას და მოსკოვის მოურავს მოუწოდინებიათ ამიერ კავკასიაში სიმინდის ყიდვა.

*** კვირას, 9 თებერვალს, დილის 11 საათზედ ტფილისის სობრანიაში დანიშნულია საზოგადო კრება ტფილისის I-სა და II გილდის ვაჭრებისა. კრება განიხილავს: 1) 1891 წლის შემოსავალ-გასავლის ანგარიშს; 2) ქალაქს ტფილისში სავაჭრო და სამანუფაქტურო კომიტეტის დაარსების პროექტს, 3) მოხსენებას ტფილისში საკომერციო სკოლის დაარსების შესახებ და 4) 1892 წლისთვის აირჩევს ვაჭრების თავს და იმის თანეშემწეებს.

*** ჩვენ მივიღეთ მეორე ნომერი ჟურნალის „Вѣстникъ Винодѣлія“-სი, რომელიც პეტერბურგში იბეჭდება ბ-ნ ე. თიოროვის რედაქტორობით. ამ ნომერში დაბეჭდილია წერილები დ—რის გ. გორვატისა ფილოქსერის შესახებ საფრანგეთში, პროფესორის ვიალასი, ენოლოგისა ღვინის გადაღების შესახებ, თვით თიოროვისა ამერიკის ვაზის თაობაზე და პროფ. კოსტიჩევის წერილის განგრძობა: „Изслѣдованіе почвъ изъ виноградниковъ Крыма и Кавказа“. მეორე ნომერში ავტორს გათავებული აქვს გამოკვლევა ყირიმის ვენახების ნიადაგისა და შემდეგისთვის ჰპირდება მკითხველებს, რომ კავკასიის ვენახების ნიადაგსაც გამოვიკვლევო.

*** იმავე ჟურნალში მოხსენებულია, ახალ ამბავთა შორის, რომ წელს კავკასიის საფილოქსერო კომიტეტმა მოითხოვა ფილოქსერასთან საბრძოლველად მთავრობისაგ. 97.905 მან., ხოლო სულ ყველა სხვა საფილოქსერო დაწესებულებას ერთად მოუთხოვნიათ 203,888 მან.

*** იგივე ჟურნალი ამბობს, რომ ამ ორ-სამს წელიწადში გაიმართება კიშინიოვის ქალაქში, რომელიც ბესარაბიაშია, შუათანა სამრეწველო სასწავლებელი ღვინის მოვლისა და მევენახობისაო. სახლი უკვე შენდება. ამ სახლისათვის გადადებულია 146,411 მან. ჟურნალი დასძენს ამ ამბავს, რომ სასურველია ყველგან, საცა-კი ღვინის მოსავალი იცის, მეტადრე კავკასიაში, მალე გაიმართებოდეს ამისთანავე, ან ცოტა ამაზე დაბალი სასწავლებელი მაინც ვენახის მოვლისა და ღვინის კეთებისაო.

*** ბათუმი: გრიგალის დროს გემები ზღვაში შევიდნენ. ზღვის ტალღებმა მოიტაცა ცხრა ბარკა; ამათში 4 დატვირთული იყო ნავთით და ხუთი სოდით. ამას გარდა, ზღვამ მოიტაცა ნავსადგურიდგან შვიდი ნავი, რომელიც დაიღუპა შიგ მსხდომ მენავეებით. დაირჩო ცამეტიმდე კაცი.

*** 6 თებერვალს, ღამის ოთხს საათზე, კრუზენშტერნის ქუჩაზე ავეტისა მატოსიანცის პურის საცხობში ცეცხლი გაჩნდა და დაიწვა დუქნის ჭერი.

*** ამავე დღეს პრაპორშჩიკის ნ—ნის 10 წლის შვილი წაეჭიდა შუშის მცხოვრებლის ქალფარ ოღლის 11 წლის ბავშვს და მსუბუქად დასჭრა მარცხენა ხელში.

მთავრობის განკარგულებანი

გაზეთ „ПравительственныйВѣстникъ“-ის 39 ნომერში ბრძანდება პორუჩიკი ხუციშვილი სტაროშოდის ცხინვალის არტილერიაში.

წერილი ჟუთაისიდან

მესამე რიგის ხმოსანთა არჩევანები

(4 თებერვალი)

დილის ცხრა საათიდგან დაიწყო ხალხმა დენა ხარაზოვის თეატრთან, მაგრამ დარბაზში-კი არავის უშვებდნენ: გამოაცხადეს, ჯერ დეპუტატები შედით, ჩაეწერეთ, ვინც ამომრჩეველები ხართ, და იქ მიიღებთ კრებაზე შესასვლელს ბილეთსაო. ეს ამბავი ერთბაშად მოედო დუქან-ბაზარს და ყველა ფაცი-ფუცს შეუდგა თავის დასის ხალხის შესაკრებად. სამი მოხელე გამგეობისა სწერენ სახელსა და გვარ ამომრჩეველებისას და ბილეთებს აძლევენ.

ს რულს 12 საათზე ქალაქის მოურავმა გამოაცხადა, კრება დაიწყოთ და ამომრჩევლებს შემდეგი უთხრა: „ჩემდა მონაწებულის უფლების ძალით ვაცხადებ, რომ გარდა უკვე ჩაწერილ ამომრჩევლებისა, სხვებს ალარ შემოუშვებ კრებაზე; ვინც დაიგვიანა ჩვენთა, იმათ ჩავწერთ და კენჭსაც მივცემ მხოლოდ ბოლოს. ამას საჭიროდ ვრაცხ წესიერების დასაცველად. 16-ისა და 17-იანვარს არჩევანების დროს მომხდარმა უწესოებამ ძაძიეღლა კრება დაშალა. მოვახსენე რა იმ უწესოებათა შესახებ, გუბერნიის საქალაქო საქმეთათვის დაარსებულმა საკრებულომ უარჰყო იგი არჩევანები სრულიად. ღმერთმა ნუ ქმნას, რომ იმავე ღონის ძიების ხძარება კიდევ მოგვიხდეს. რა უწესოებაც იყო ის უწესოება, ეს ყველას მოგეხსენებათ და იმის შესახებ აძიტომ ალარას ვიტყვი. უთხოვ-ნა „საკრებულომ“ არჩევანები 16 და 17 იანვრისა, წინადადება მომცა, ახალი არჩევანები მოვეხდინა და აი ამისთვის მოგიწვიეთ დღეს... გთხოვთ უწესოება არა ძოახდინოთ-რა. დაბოძანდით...

დღეს გამოცხადდა 319 ამომრჩეველი, წაოუდგიხეს 90 რწმუნების ქაღალდიც, ასე რომ სულ 409 ხმა შესდგა.

ქალაქის მოურავმა წაიკითხა სათანადო ადგილი საქალაქო დებულებისა და კრებას სთხოვა რამდენისამე მათ შიგ განსახილველის საგნის გარდაწყვეტა.

ქალაქის მოურავი. პეტრე ჭედია, თუმცა ჩაწერილია ამომრჩეველთა სიაში, მაგრამ, რადგანაც იმისი მამული იმის სიძეს ჩაჰბარდა, კანონის ძალით, ამომრჩევლობისა და არჩევის უფლება უნდა ჩამოერთვას და რომ საჩივარის დასაწყებად მიზეზი აღარა დარჩეს-რა, საიდგან უნდა ამოიშალოს.

პეტრე ჭედია. ჩემი მამული გარდავეცი სიძეს დასაგირავებლად და არკი მიმიყიდნია. ეხლაც ისევ მე ვცხოვრობ ჩემს სახლში.

კანცელატრატე ჩაკვაძე აცხადებს: საშინაოა, შეიძლება ჭედიას უკვე დამტკიცებულის სიიდგან ამოშლა მიზეზად შეიქმნეს საჩივრებისაო. თუ ჭედიას უფლება არა ჰქონდა ამომრჩევლობისა, არც სიაში უნდა ჩაგდწერათო.

ქალაქის მოურავი. სახლში რომ სცხოვრობს, ეგ იმას როდი ნიშნავს, ვითომ სახლი ჭედიანი იყოს.

ყვირიან: „სიიდგან ამოშალეთ!“, „დასტოვეთ!“

დავით მაჭაბელი. აღნიშნულია თუ არა წიგნებში, რომ ჭედიას მამული სხვამ შენიძინა?

ქალაქის მოურავი. უფროსმა ნოტარიუსმა შეგვატყობინა, რომ მამული სხვას გაოდასცემია.

ყვირიან: „ამოშალეთ!“, „დასტოვეთ!“

ოსე. მირაბ დოროთქიფსაძე. რაკი მამული სხვას გადასცემია და ქალაქის მოურავი აცხადებს, უკანონობა იქნება, რომ იმან მონაწილეობა მიიღოს არჩევანებშიო, ეჭვი არ არის, უნდა ამოიშალოს სიიდგად. აქ განა საკამათო რა არის!

ხმაურობა ისმის და კაცს ვერაფერი გაურჩევია. კალისტრატე ჩაკვაძე თხოულობს, კენჭის ყრით გადავწყვიტოთ ეს საგანი, რადგან. არ ვიცით, უმეტესობას რა ჰსურსო.

ქალაქის მოურავი. „მე ჩემის უფლებით ამოვშალი ბ-ნს ჭედიას სიიდგან!“ (მიუბრუნდება ჭედიას) „მიბრძანდით!“

სთხოვენ, ოქმში ჩასწერეთ ეს საგანიო. ჩაეწერო, ამბობს ქალაქის მოურავი. „მიბრძანდით!“-ო კვლავ ეუბნება ჭედიას და ისიც მიდის.

ქალაქის მოურავი. 16 იანვარს კრებამ განიხილა, კანონიერია თუ არა ის რწმუნების ქაღალდი, რომელიც ბ-ს პლატონ ჩხეიძეს მისცა თავისს ცოლის-დამაო. მიუხედავად ჩემის წინააღმდეგობისა ამ საგანზე, ყველამ მოისურვა, რომ ის რწმუნების ქაღალდი კანონიერად ცნობილიყო. მაგრამ „საკრებულომ“ უარჰყო რა 16 და 17 იანვრის არჩევანები, ამასთანავე ის რწმუნების ქაღალდიც უკანონოდ დასახა. ამიტომ პლატონ ჩხეიძე ამოიშალა ამომრჩეველთა სიიდგან. ამას გარდა, ალექსანდრე აბდუშელიშვილმა, რომელიც მეორე რიგის ხმოსანთა არჩევანებში მონაწილეობას იღებდა და რომელმაც იმავე რიგის ზოგ ხმოსანთა ხელმოწერედ არჩევანების დროს რწმუნების ქაღალდი სხვას მისცა, წარმოადგინა ეხლა რწმუნების ქაღალდი, რომ ამ კრებაზედაც მონაწილეობა მიიღოს, რაიცა უკანონობაა.

ყვირიან, ამოშალეთ სიიდგანაო.

ქალაქის მოურავი. ბესარიონ რუსაძე, გვაზავა და ბოკუჩავა, რომელთაც რწმუნების ქაღალდები წარმოადგინეს, სიაში არ არიან აღნიშნულნი და ამიტომ უნდა გამოირიცხნენ.

ამათ კენჭის ყრაში მონაწილეობის უფლება არ მისცეს.

კანცელატრატე ჩაკვაძე. საქალაქო დებულების 30 მუხლის ძალით კრებას ნება აქვს 2—6 კაცი თანაშემწე დაუნიშნოს ქალაქის მოურავს.

ქალაქის მოურავი. მეც ეხლა ეგ მინდოდა მეთქვა... გთხოვთ დაასახელოთო, ვინცა გსურთ ამოირჩიოთ, და, თუ დახმარება დამჭირდა, მე მაშინ მოვიწვევ, ეხლა-კი მარტო დაასახელეთ, ვინც გინდათ.

დაასახელეს: კალისტრატე ჩაკვაძე, კოსტ. ქორქაშვილი, დავით მიქაიშვილი, იოსებ მურადოვი და რამდენიმე სხვაც, მაგრამ ქალაქის მოურავმა განაცხადა, მაგათზე მეტი საჭირო არ არისო.

ქალაქის მოურავი. გთხოვთ, დაბრძანდეთ. ხმოსნობის კანდიდატების დასახელება სხვა-და-სხვა ნაირად შეიძლება: სიტყვიერად, ბარათებით და ისეც, როგორც 16 იანვარს კრების დროს მე გირჩიეთ დასახელება კანდიდატებისა, ე. ი. დაინიშნოს კომისია, რომელმაც უნდა შეადგინოს იმათი სია, თუ ვის უნდა ვუყაროთ სახმოსნოდ კენჭი.

უთხრა პასუხად ქადაგმა,
მდგომმა საჯარის თხრილზედა.
ლომი საომრად მზადდება,
კბილს ააჩქამებს კბილზედა.

VI

სამეთო ქნეს ფშაველ-ხევსურთა,
დაკლეს ხარი და ცხვარია.
ჩამოსხდენ ბეღელს, საჯარეს,
გარს შემოერტყა ჯარია.
ყველას თან უდგა საგზაო,
საჩქაროდ ნადუდარია.
ადიდეს ლაშარის ჯვარი,
თამარის ნაჩუქარია;
ადიდეს დიდი თამარი,
ის ღმერთთან წილ-ნაყარია,—
თავის თფლით და ამგით
ხმელეთი დაუფარია.
მოიხსენიეს მხედარნი,
ვინც ველზე დარჩა მკედარია,
არსადა მათთვის სამარე
და მიწა ზედ—საფარია.
ყორნებს რო უთხრაც თვალები,
სვავთ მხრებით დაუგარია,
მაგრამ იმათი სანელი
დროთ სელას ვერ მოუპარია.
ხევისბერობს ბერი ლუხუმი,
ხმა ტკბილად მოუბარია.
გმირთა ქებით და დიდებით
გული ვერ მოუფხანია;

VII

ყველა პურსა სჭამს, საუბრობს
ავსა თუ კარგსა მქუხარედ.
მარტო კვირია არას სჭამს,
სდგას ჯოხ-დაყრდნობით, მდუმარედ.
ჩასჩერებოდა მიწასა
ყელ-გადაგდებით, მჭმუნვარედ.
რას ფიქრობს ობოლ კვირია,
ამის გამგები ვინ არი?
არა მყლავნდება გულიდამ
ფიქრები ამომდინარი.
— ობოლ კვირიავ, ძმობილო,
პურა შაჭამე ბატარა,
იქნებ შაგცივდა, ობოლო,
არაყით შაჭიმ რად არა.
ჰა, ვაჟო, ცოტანი შესვენ,
აჰა, დაიჭი მათარა.
დღეს თუ რას შავსჭამთ, თორო ხვალ
ვისღა სცალიან საქმელად,
ერთურთის საპატიჟოდა,
ტკბილის სიტყვების სათქმელად?
ამას ეტყოდნენ მხედარნი
კვირიას მუდარებითა.
ახლა კვირიამ მიუგო
ოხერით და მწუხარებითა:
— არა, კვირია ეცნაცვლოსთ,
სასმელს არ დავეკარები.
საქმელსა, თუ-კი მშიოდეს,
აროდეს დავეზაროები.
წელანის ხალი*) შავსჭამე,
გუდაშიც მიძე მრავალი.
თუ ვის გინდა რისთ მიირთვით,
თუ ვის გაკლიათ საგძალი.
— იქნება ცუდ სიზმარ ჰნახე,
გულზე დაგწვა ისაო.
შაჰკითხა ბერმა ლუხუმმა,
ვადა უტაცა ხმლისაო.
რა ჰნახე, ჩემო კვირიავ,
აგრემც მიტირებ ბერასა,
გვითხარ და ნუ დაგვიმალავ,
ლუხუმი მოხდის წერასა.

კვირია

რა გაიგება სიზმრისა,
მე მაინც გეტყვით ვერასა.

ლუხუმი

თუ არ გვიამბობ, კვირიავ,
ჩამოგყრით დროშის ჭერასა,
სიზმრის დამალვა გირჩევნავ
ამდენის ხალხის წყენასა?!

სხქვი წუხანდელი სიზმარი,
მითომ-კი ჰხმარობ ღმასა,
საპოხი უნდა, ობოლო,
მხედართა გულის კენასა.

*) ქუმელი.

კვირია

გიამბობთ, თუ გიმეებათ,
მე რაცა ვნახე, ეს არი:
დღე იყო მეტად მრისხანე,
ცა მოღრუბლვილი, მქუხარი,
მივდივარ ტრიალს მინდორზე
თავ-მამწონარი მხედარი.
შავს ცხენზე ვიჯე, მიჰქროდა,
მეგონა, ვზიავარ ქარზედა.
სამი დაენთო სანთელი
ჩემის ფრანგულის ტარზედა.
შუქი ციცრა ჯვარადა
გამომესახა ფარზედა.
მინდორი იყო ტრიალი,
არარაი ჩნდა მაზედა.
ყოილი, ხშირი ყოილი
დაფენილიყო გზაზედა.
გავხედე, მინდვრად მოკურავს
შავი ვეშაპი შქენითა.
ყოილთან მიწას მაჭლოკდა
ცეცხლის მსროლელის ენითა.
პირითაც ცეცხლი სდიოდა,
საზარელ იყო მეტადა.
მნახა, გულ-ზვავად მომმართა,
უნდოდი დასაკვნეტადა.
პირი დაღო ვეება,
ჩასაყლაპავად მიტია,
მაგრამ ხმლითა ვეც, გაუპე
თავი, როგორაც ფიტია.
მოკლულმა შემომანთხია
ბოროტი სისხლი პირზედა.
ცხენი წამექცა, თვითონაც
მიწას დავეცი ძირზედა.
გონი წამცლიაო... გონთ მოვედ,
მეცა სახილებელი:
ქვეშ მეგო თეთრი ლოგინი,
ტკბილადა სძინებელი,
გვერდს ეკდო ჩემივე ცხენი,
ცრემლითა სტირებელი.
თავს მედგა დიდი ჭანდარი,
სიცხეში საჩრდილობელი,
ზედ იჯდა ბერი ქედანი,
დამღუღუნებდა თავზედა,
მზეც ამობრწყინდა... მეჩვენა,
მნახა, გაბრუნდა წამზედა,
წითლად გაწირა ხოლოდა
ობოლი სხივი მთაზედა.
გაბრუნდა, თვალთ დამიბნელდა
და მიმეძინა მკლავზედა.
რა დავსრულე კვირიამ,
ჩაიკასკასა ტკბილადა.
ეწყინა ლუხუმს სიზმარი,
ცრემლები მოსდის წყვილადა
— კეთილად ახდეს, ძაინც სთქვა
გულ-აყუჩებით, რბილადა.

ვეფხ-ყმაული

(შემდეგი იქნება)

ყვირიან: „ბარათები!“ „კომისია!“ ქალაქის მოურჯა. გამოცდილებამ გვაჩვენა, რომ ამისთანა დიდ კრებაზე ბარათებით დასახელება კანდიდატებისა მოუხერხებელია. ბევრმა წერა არ იცის. ბევრი ისე სწერს, რომ ბარათის წაკითხვა შეუძლებელია; ზოგს ბარათში გარდაცვლებული იყო დასახელებული კანდიდატად და ზოგშიც ისეთი კაცები, რომლებსაც არავინ არ იცნობს. ერთს ბარათში ერთი სულით ავადმყოფი კაცი იყო აღნიშნული, რომელიც საგიჟეთში უნდა იქმნას გაგზავნილი და არა ხმისნად არჩეული. მე ისევ იმას გირჩევთ, რომ კომისია დანიშნათ. კომისია რომ სიას შეადგენს, თქვენ წაგიკითხავენ და შეგიძლიანთ მიუმატოთ კიდევ კანდიდატები, თუ ვისმე მოისურვებთ.

პატარა ჩოჩქოლი შეიქმნა. ზოგი ბარათებით არჩევას თხოულობს კანდიდატებისას, ზოგი ამბობს, 16 იანვრის სიას დავსჯერდეთო, ზოგიც კიდევ კომისიასა ჩრჩობს. ქალაქის მოურავმა მოითხოვა კენჭის ყრით გადაწყვეტა ამ საგნისა, და, როცა ყუთები დადგეს, კრება მაშინვე დასთანხმდა კომისიის არჩევაზე. აირჩიეს: სიმონ აბულაძე, კალისტრატე ჩიკვაიძე, დავით მიქაშვილი, შერაბ ლორთქიფანიძე და დიმიტრი ნაზაროვი.

მაშა რაჟანაშვილი. გთხოვთ კომისიაში ერთ-ერთი ებრაელთაგანიც აირჩიოთ.

კრებამ აირჩია ელო კაკებელაშვილი.

12 საათსა და 40 წუთზე ქალაქის მოურავმა ერთის საათით შესწყვიტა კრება. ამ დროს კომისიამ სია შეადგინა, რომელიც, დაიწყო თუ არა კრება, ქალაქის მოურავმა მაშინვე წაიკითხა. დასახელებული იყო 65 კაცი, რომელთა გვარებსაც არჩევანის კვალობაზე შეგაცნობინებთ.

ჯენტლმენტრატე ჩიკვაძე. გთხოვთ ჩასწეროთ ბუხგალტერი საადგილ-მამულო ბანკისა ონისიმე სვანიძე, რომელიც ხელობით—ბუხგალტერიის ცოდნით—სასარგებლო კაცია და მგონი აირჩევენ კიდეც.

ქალაქის მოურავმა ჩასწერა სიაში ბ-ნი სვანიძეც.

ქალაქის მოურავი. რადგანაც ამ შენობის პატრონთან პირობა ისე გვაქვს მოცემული, რომ 3 საათზე დავუცალოთ დარბაზი და მანამდენ-კი ერთის კანდიდატისთვისაც ვერ მოვასწროთ კენჭის ყრას, ამიტომ კენჭის ყრა სახეალიოდ გადამიდია. გთხოვთ დილის 10 საათზე მობრძანდეთ. დღეს მოცემული ბილეთები შეინახეთ. მე აქ დილის 9 საათზე ვიქნები. ვინც არ ჩაწერილა და ხვალ გამოცხადება, დილითვე უნდა ჩაეწეროს გამოცხადებულთა სიაში. კენჭის ყრა ალფაბეტის კვალობაზე მოხდებაო.

ნაშუადღევის 2 საათზე ხალხი დაიშალა: კრებამ მშვიდობიანად ჩაიარა. პირველად ცოტაოდენი რამ უწესობა მოხდა იმის გამო, რომ დაგვინებულები მოდიოდნენ და კარებს აბრახუნებდნენ. მაგრამ ქალაქის მოურავმა პოლიციელები დააყენა კარებში და უბრძანა, რომ აღარავინ შემოეშვათ.

ი. ჩ.

დაბაღ სოფელი

(მოწერილი ამბავი)

სოფ. საჭილავო. სოფელი საჭილავო იმყოფება სენაკის მაზრაში, სამეგრელოს განპირას, მდინარე ცხენის წყალის ორსავე ნაპირას, და ამის გამო ეს სოფელი ორ საზოგადოებად არის გაყოფილი. მარნის საზოგადოება დასავლეთისკენ და ილორისა აღმოსავლეთისკენ. ორსავე საზოგადოებაში ირიცხება 1500 კომლამდე მცხოვრებელი, რომელთ შორის მრავალნი არიან აზნაურნიც, უმრავლესობა-კი გლეხობაა. სოფელი საჭილავო ორ საზოგადოებად არ გაიყოფებოდა, რომ გეოგრაფიული გარემოების ხელს არ უწყობდეს მისს გაწილებას. მდინარე ცხენის წყალი ამ სოფელს ორ საზოგადოებად ჰყოფს, აშორებს ერთი მეორეს და მკვიდრთა ერთობასა და ძმობა-მოხვაგობას ხელს უშლის. ამისდა მიუხედავად, გაღმა და გამოღმა მცხოვრებთ ძლიერ დაახლოვებული კავშირი აქვთ ერთმანეთთან ნათესაობით და უძრავის საცხოვრებლით. ბევრს გაღმელს გამოღმა აქვს მამული და გამოღმელს გაღმა. ერთი ძმა რომ გაღმა სახლობს, მეორე გამოღმაა და ერთმანეთს რიგისამებრ ვერ ეხმარებიან. დიაღ, ცხენის წყალი ჰყოფს ამ ერთს ოჯახს ორად და მეზობლობასაც უძნელებს ამათ ხიდის უქონლობის გამო. აქაურნი მცხოვრებნი ყველა იმერლობაა და, თუ ეს სოფელი სამეგრელოს წრეში შესულა, ეს იმიტომ, რომ სამეგრელოს მთავრის უფლებაში ყოფილა. უწინ-კი იმერეთის მეფის სამფლობელოს შეადგენდა.

საჭილავოში მოსავალი უხვი იცის, თუმცა მიწის შემუშავება ძველებურად, მამა-პაპურად იციან. კარგი მოდის: სიმინდი, ბური, ღომი, ფეტვი, ლობიო, ბამბა, თუთუნი და სხვა... ვენახი და მისი წვენი დიდი ხანია აქაურებს არა სწყალობს და არც ჰფიქრობენ მისს გამობრუნებას. საჭილავოში, როგორც ზემოდ ვსთქვით, 1500 კომლი კარგად შეძლებული მცხოვრებელია და ნუ თუ საძნელოა ამდენის შეძლებულის ოჯახისთვის ერთი სამეურნეო სასწავლებლის დაარსება თავიანთის მერმისის გასაუმჯობესებლად და სადღეგრძელოდ? სადაც ერთმა ღვთისნიერმა კაცმა ილია წინამძღვარიშვილმა-კი შესძლო დაარსება თავის სოფელში საკუთარის ხარჯით სამაგალითო სამეურნეო სასწავლებლისა, ნუ თუ მთელის საზოგადოებისთვის ძნელია იმ გვარის სასწავლებელის დაარსება? წინამძღვარიანთ სასწავლებელი გვეგულება და ვგზავნით იქ ჩვენს შვილებს და ძმებს, იქაც სიამოვნებით იბარებენ ბავშვებს, მაგრამ დიტტეს-კი ის ერთი სასწავლებელი ყველას? რატომ არა ვფიქრობთ ამაზე, რატომ არ შევეჭიდებით ჩვენს საქიროებას და იმისთანავე სასწავლებლებს რატომ არ გავამრავლებთ? რა გვიშლის ამ კეთილ საქმის დაწყებას? უფულობა, თუ უგულობა? უფრო უგულობა გვიშლის ხელს, თორემ თუ ერთმა კაცმა-კი მოახერხა, მთელს საზოგადოებას როგორ გაუჭირდება?

საჭილავოში დიდი ხანია აზრად ტრიალებს სამეურნეო სასწავლებლის დაარსება, მაგრამ აზრი აზრადვე დარჩა და საქმე მაყუჩდა. აქ ორი დირექციის სკოლაა, სადაც რიგიანად მიჰყავთ სწავლის საქმე: ერთი მარანში ორ-კლასიანი და მეორე ილორში ერთ-კლასიანი. თუ მართლა საკუთარ სამეურნეო სასწავლებლის დაარსება მეტად სამძიმოა, მაშინ არ იქნება ურიგო,ეს ორი სამინისტროს სკოლა ერთად შეაერთონ და ერთი სამეურნეო განყოფილებაც მიუმატონ. მაშინ ერთს შენობაში მშვენიერი სასწავლებელი იქნება, სადაც შეგირდები გონებითაც განვითარდებიან და მეურნეობის ნაწილსაც შეისწავლიან. უნდა შეერთდეს ორივე საზოგადოება ერთად და-ძმურად და ამხანაგურად უნდა იმოქმედოს.

მაშინ ცხენის წყალზე უხიდობა გააჩერებს საქმეს და საკუთარის ხიდის გაკეთება სამძიმო საქმეა. ამის გამო კარგი იქნება, რომ მთელმა საზოგადოებამ სთხოვოს რკინის გზის მმართველობას გაგანიერება ცხენის წყალზე რკინის გზის ხიდისა, ისე როგორც მცხეთის ხიდია. რკინის გზის მმართველობა, უეჭველია, მიაქცევს იმათს თხოვნას ყურადღებას და ხიდს გააგანიერებს, ხიდის გაგანიერებით რკინის გზასაც დიდი სარგებლობა ექნება, რადგან რაც გაღმა საჭილავოში სიმინდი მოდის, მდინარით აღარ გაიგზავნება ფოთში, სატრედიას მოაწვება და რკინის გზით წავა. ამ თხოვნას მით უფრო შეიწყნარებენ, რომ ფოთის გზაზე მატარებელს ხშირი მიმოსვლა არა აქვს, დღეში სულ ორი-სამი მატარებელი მიდი-მოდის და, რასაკვირველია, არც არავითარი მარცხი მოხდება ხიდზე მცხოვრებთ გასვლა-გამოსვლით. საჭილაველებმა ხიდის გასაგანიერებლად ცოტაოდენი შემწეობაც რომ აღმოუჩინონ რკინის გზის მმართველობას, არც მაშინ იქნებიან ზარალში.

დრო არის გამოუხმობლებისა, კმარა ამდენი ძილი, კმარა ამდენი ქეიფი და დროს ტარება დღეობებში, ფერიცვალებას და გიორგობას. რაც ამ ორს დღეს ფულები დაიხარჯება, ის კარგად ეყოფა ერთს სამეურნეო სასწავლებელს. ამ ორს დღეობას ყველაზე უეულარიბესი ოჯახი, სულ უკანასკნელი რომ ვსთქვათ, ერთის თუმნით ვერ გამოვა ხარჯში და ბევრიკი ათს თუმანსაც ჰხარჯავს. გარდა ამისა, დროა ის დახავსებული და ძველის-ძველი ჩვეულება მოისპოს, ზარით წასვლა რომ იციან მცვალებულის სატირლად და უთავბოლო ხარჯით იღუპება ხალხი. დროა არის, რომ ამდენი უსარგებლო და უზომო ხარჯი თავიდან მოვიშოროთ და იმის ნაცვლად, თუ რამე გვაქვს, კეთილს საქმეს მოვახმაროთ. დღეს ჩვენში არავინ იცის არც ბაღისნობა, არც აბრეშუმის მოყვანა, არც ვენახის კეთება და სხვა. შეიძინოთ სწავლა და დღეს თუ ერთი მანეთის ღირებულს სარგებლობას გვაძლევს მიწის რომელიმე ნაწყვეტი, ადვილად შესაძლებელია, ხვალ ათი და ოცი მანეთი მოვიცეს. ვისწავლოთ მეურნეობა და მოვიყვანოთ ჩვენს მამულში ღვინო. შეიძლება იფიქროთ, რომ საჭილავოში ღვინო არ მოვიდა. ეს ტყუილია: სწავლა და ცოდნა არა გვაქვს, თორემ ყოველიფერი ბევრი მოვა ჩვენს მამულში.

კარგი იქნება, რომ ამ საქმის თაოსნობას და გაძღოლას იკისრებდნენ ადგილობრივი კეთილშობილნი. მაშინ იმედია ორივე საზოგადოება ერთად შეერთდება და დიდის სიამოვნებით შეუდგებიან საქმის გაკეთებას. ამ საქმეში ადგილობრივმა მღვდლებმაც უნდა მიიღონ მხურვალე მონაწილეობა და უნდა ჩაჯარონ თავიანთის მრევლს, რომ აუცილებლად საჭიროა სწავლა და განსაკუთრებით სამეურნეო. მაგრამ ზოგიერთი ამთგანი გაიძახის, რომ მეტი სასწავლებელი საჭირო არ არის და ეხლანდელი დირექციის სკოლაც მეტია და ყოვლად უვარგისიო; ჩვენს სამრევლო სკოლაში ჰგზავნეთ უველამ შვილები, თუ გნებავთ, რომ ბავშვებმა რიგიანი სწავლა შეიძინონო. სამწუხაროდ, იმათს დარიგებას ბევრი ისმენს, დირექციის სკოლიდან გამოჰყავთ შვილები და სამრევლო სკოლაში აბარებენ და ფულსაც უმეტესს იხდიან. კიდევ არაფერს არ ვიტყოდით, რომ სამრევლო სკოლაში მღვდლები თვითონ ასწავლიდნენ ბავშვებს და სწავლა მართლა რიგიანად მიჰყავდეთ, მაგრამ გამოუცდელისა და უსწავლელს დიაკვნებს აქვთ ხელში ჩაგდებული.

ვ. მასხულია

მთავარ-ეპისკოპოსნი (318—488) საქართველოს ეკლესიისა.

1. **იოანე** (318—325.) იყო ნათესავით ბერძენი, წარმოგზავნილი კონსტანტინე დიდისაგან, თხოვნისა გამო მირიან მეფისა[1]), ორის მღვდლით და სამის დიაკონით; თან მოასვენა ჯვარი, ოქროთი შეკედილი, თვალ-მარგალიტითა მული და ხატი მაცხოვრისა, რომელიც დაცული დღედმე ალავერდის ტაძარში. მოუტანა მირიანს წერილი კონსტანტინე დიდისა[2]). გზად მომავალმა იოანემ აშენა ერუშეთის ტაძარი გუმბათიანი, რომელიც დღესაც მრთლად სდგას[3]) და მასში დაასვენა ჯვარი და სამსპეტნი უფლისა. აქედან წამოსულმა აშენა მშვენიერი მანგლისის ტაძარი. მცხეთაში მოსრულმა ნათელ ჰსცა მირიანს და ქართველთა. ნეკიის კრებამ 325 წ. იოანე დაადგინა ანტიოქიის პატრიარქად. და საქართველოს ეკლესიაც ხომ მაგ საპატრიარქოს მიათვალა. (იხ. საქ. სამოთ. 25,97 გვ.)

2. **იაკობ.** (326.—364.) წმ. ნინოს დროს ესე იაკობ იყო მღვდლად და ნათელ ჰსცა კახელთა. იხ. Ист. Груз. цер. Сабин. 51 გვ. იოანეს შემდეგ იაკობ იქმნა ეპისკოპოსად მცხეთისა ნინოს თხოვნისამებრ. იხ. ქართლ. მოქც. 20 გვ. ამის დროს ბაკურმა აღაშენა წილკნის ტაძარი (354 წ.) ქ. მოქც. 23 გვ.

3. **იობი.** (360—394). იყო ნათესავით სომეხი, მოწაფე და დიაკონი წმ. ნერსესისა. (იქვე 53 გვ.) გრიგოლ განმანათლებელის შვილი ვარდანესი, ფაუსტ ვიზანტიელის სიტყვით, იყო ეპისკოპოსად იბერიისა და აღოვანისა (ალვანისა); წმ. ნერსესის მოთხრობითი, ამყარება საეპისკოპოსო კათედრებს ქართლ-კახეთში. იხ. საქ. ისტ. ბაქრაძისა 145 გვ. ამის დროს აღშენდა ნეკრესის ტაძარი და რუსთავისა თრდატ (მირდატ) მეფისაგან. ქ. მოქც. 23 გვ. *)

4. **ელია.** (396—407). ამის დროს აღშენდა ბოლნისის საეპისკოპოსო ტაძარი. „ქართ. მოქც“. 26 გვ. და სპარსთა შიშისათვის არმაზის საკერპონიც.

5. **სიმეონ.** (408—412). სპარსთა დაიპყრეს ქართლი, განუგნეს ეკლესიანი და ტყვედ შეპყრობილი მეფე თრდატი (მირდატი) წარიყვანეს ბაღდადს და მოკლეს. ამ დროს სიმეონი იმყოფებოდა „ხევსა კახეთისასა მეფისა ნათესავთა თანა“. ქართ. ცხ. 107 გვ.

6. **იოანე** 415. ქართ. მოქც. (იხ. 27 გვ.) ამა იოანის დროს აღაშენა არმიდ მეფემ წმ. სტეფანეს ეკლესია მცხეთაში, არაგვის პირზე. „მაშინ დაეცა ქვემო ეკლესია და იოანა მიიცვალა გარეუბნის ეკლესიასა (სამთავრო?) და სვეტი იგი ცხოველი თანა წარმოიღო“ (იხ. იქვე).

პ. ცხვედაური

რუსეთი

აწინდელი ღ შესაძლებელი ურთიერთობა რუსეთის მრეწველობისა მსოფლიო წარმოებასთან. ამ საგანის შესახებ გამოჩენილმა ქიმიკოსმა, პროფესორმა მენდელეევმა ლექცია წაიკითხა პეტერბურგში 29 იანვარს და შემოსავალი ლექციისა დამშეულთა სასარგებლოდ გადასდო.

— როგორც ბუნების მეტყველიო—სთქვა ლექტორმა: მე უნდა აღვიქვურვო, რაც შეიძლება, უტყუარის ციფრებით, მაგრამ სამრეწველო წარმოების შესახებ უტყუარის, ნამდვილის ციფრების შეკრება მეტად ძნელია; შეცდომა ძლიერ ადვილი შესაძლებელია. ამიტომ იძულებული ვარ მხოლოდ საზოგადო ციფრებით წავიდე იოლად. მაგრამ ამ გარემოებამ არ უნდა შეგვაშინოს, რადგან ჩვენ მხოლოდ დაახლოებით გვინდა შევასწავლოთ მსოფლიო წარმოების რაოდენობა და მასთან შედარებით რუსეთის მრეწველობის რაოდენობაც. ის გარემოება, რამაც აქ შეგვაცარა ე. ი. სიმშილი მხოლოდ მაშინ შეიქმნება მნიშვნელოვან საგნად, როდესაც ცნობებით აღტურკილნი განვიხილავთ და გავსინჯავთ ამ საგანსა. ჩვენც სწორედ ამითი შევუდგებით საქმეს; სიტყვიერად აღწერას ესა სჯობია.

ინგლისში, რომელსაც სამართლიანად სამაგალითო ქვეყანას ეძახიან, წელიწადში 100—150 მილიონი ფუთი ბური მოდის, ხოლო მცხოვრებთა რიცხვი 38 მილიონია, ასე რომ საშუალოდ კაცის თავზე 4 ფუთი ბური მოდის, ე. ი. მხოლოდ ორი მეხუთედი იმისი, რაც მათთვის საჭიროა. ამ სახით ინგლისში ნიადაგ მოსავალი ნაკლებია, ხოლო ერთს დროს სხვა ქვეყნებშიაც-კი მიჰქონდათ გასაყიდად თავიანთი ბური ინგლისელებს. მაგრამ, როგორც ვიცით, ინგლისელებს ეს ბურის ნაკლებობა არ აშინებს და ვერც გაჭირვებაში როდისმე აგდებს. რუსეთში 110 მილიონი მცხოვრებია და ყოველ წლივ მოჰყავთ 1,100 მილიონი ფუთი შავი ბური და 400 მილიონი ფუთიც ბური—ხორბალი, ასე რომ კაცის თავზე მიდის $12^1/_2$ ფუთი. თუმცა ეტყუარი ციფრები არა გვაქვს მთელის იმპერიის შესახებ, მაგრამ 50 გუბერნია ევროპის რუსე-

[1]) იხ. საქ. სამოთხ. 87 გვ. ანუ ჩვენს „საქართველოს ეკლესიის ისტორიის მიმოხილვაში“.

[2]) კონსტანტინესი ორი წერილი გვაქვს; პირველი იხ. საქართ. სამოთხეში 95 გვ. და მეორე ვახუშტ. ისტ. 67 გვ. 1885 წ.

[3]) იხ. ვახუშტ. გეოგრ. 104 გვ.

*). ხოლო ქ. ცხოვრებით (102 გ.) ამ დროს აღშენდნენ ტაძარნი—თუხარისისა (ციხესა შინა), ერუშეთისა და წუნდისა.

თისა და 10 გუბერნიაც პოლშისა კარგადაა ამ მხრივ გამოკვლეული, საერთო რიცხვიც მცხოვრებთა ცნობილია და ამიტომ ქვემოხსენებულს ცნობებს შეიძლება ვენდოთ.

1891 წელს ხსენებულს 60 გუბერნიაში საშუალო მოსავალი—1000 მილიონის მაგიერ მოვიდა 800—850 მილიონი ფუთი, ე. ი. $8^1/_3$ ფუთი კაცის თავზე, საშუალოზე ნაკლები და აი სწორედ ამიტომაც დაიწყო საერთო ზრუნვა ამ საგნის თაობაზე. მაგრამ ავიღოთ თუნდა მარტო რომელიმე ნაწილი რუსეთისა, მაგალითად, მოსკოვის გუბერნია. იქ მცხოვრებთა რიცხვი 2.180,000-ა და 1883—87 წწ. საშუალო ყოველ-წლიური მოსავალი იყო 14.000,000 ფუთი შავი პური და ხობაღალი, ხოლო 1888 წელს 15 მილიონი. ე. ი. კაცის თავზე $6^1/_4$ ფუთი. მაშასადამე, იქ, როგორც ინგლისშიაც, ნიადაგ ნაკლები ყოფილა მოსავალი, იმაზედაც ნაკლები, როგორც საერთოდ წელს მთელს რუსეთში. ახლა რაშია აქ საქმე? საქმე ისაა, რომ მოსკოვის გუბერნია ინგლისისავით მრეწველობის ქვეყანაა და საერთოდ მთელი რუსეთი-კი არა. აი, ამის გამოა საპირო გავითვალისწინოთ, თუ რა ურთიერთობაა მრეწველობასა და ხალხის გამოკვებას შორის.

მოსკოვის გუბერნია შედარებით რუსეთის შიდა გუბერნიებთან ღარიბია პურით. ინგლისიც ასეთივე ქვეყანაა. მაგრამ ყველამ უწყის, რომ ინგლისში მეურნეობა ყველა ქვეყანაზე ძლიერია განკარგებული. საქმე იმაშია, რომ სიღარიბე ქვეყნისა ხელს აკლებინებს ხალხს მრეწველობისათვის და ამ გვარად სხვა ქვეყნების პურითა სცხოვრობენ. ამ სახით ერთის მხრით პური ასაზრდოებს ხალხს, მაგრამ მეორე მხრით იმისი ნაკლებობა აიძულებს სხვა გვარ სიმდიდრის ძებნას, თუმცა, მართალია, ჩრდილო-ამერიკის შეერთებულ შტატების მაგალითი-კი გვიმტკიცებს, რომ პურის მოყვანაცა და მრეწველობაც შეიძლება ერიგიანად შეეწყონენ ერთმანეთს. ამის გამო საფუძველი არა გვაქვს ვილაპარაკოთ, ვითომ მიწად მოქმედება უშლიდეს რუსეთს მრეწველობას. ამიტომ საჭიროა უფრო დაკვირვებით გამოვიკვლიოთ ჩვენი საგანი და ჩვენი ყოფა.

(შემდეგი იქნება)

წვრილი ამბავი

26 იანვარს ნაუ-იორკის სასტუმროს „Hotel-Royal“-ს ტენსლი წვეკად და სულ ერთიანად გადაბუგა. 5 კაცი ცეცხლში დაიწვა, 80 მძიმედ დასხაჭრდა, 69 მცირედ დაშავდა და 81 კაცი თურეულის ამარა გამოკარდა სასტუმროდან. ტანისამოსი, ჯუკა, სამკაული და რაც რამ ჭქონდათ სასტუმროში, სულ ერთიანად დაიწვა.

— გასამგზავრებელ მცირეკალი მარგ ტკენი, რომელიც ამ ჟამად ბერლინში იმყოფება, მდერ ჯერ არის თურმე, მარგ ტკენი ინფლუენცით იყო ავად და ესლა ფიზიკის ხათვის გადაქცეულა ავადმყოფობა.

— ამ მოკლე ხანში გარდაცვლებულს მკურნალს მკვდხის, როგორც ცნობა ვიმოწმდა, 250,000 მარკა მიუღია ჯილდოდ ამერატორის თურდრეჭ III წამლობაში.

— ბერლინის უნივერსიტეტში შემოდებული იქნება რუსეთისა და სომხისტანი კურსები ასტრონომიის სწავლებისა.

— ამის წინად მცირე წლოვანის ჭოლდანდის დედოფალმა ვილჭელმინამ რაღაც ცელქობა ჩაიდინა თურმე. დედოფალის ხელმწიფლების ინგლისელმა ქალმა, მასს ვილტერმა დასწყა და კურთხეის რიგი მისცა დასასწავლად. ბატარა დედოფალს ეს ეწყინა და იმითი გაბუსა და თავისის ინგლისელს ხელმწიფლეს, რომ მთელი ინგლისი ჭოლდანდის ოდენა დასატა თურმე რეკლიზედ და ჭოლდანდია-კი ინგლისის ოდენა.

— გოგანეკრების ასლად გამართულს „თავისუფალს თეატრში“ ამას წინად უთამაშიათ ახალგაზრდა მწერალის ვიდის ვიესა „ქორწინების ღამე“. იმ დროს, როცა სცენაზედ მკვდელობა სდებოდა, სალხა ისე ხელდან თურმე, რომ წარმოდგენის დასრულება ალარ დაიცადა არტისტებს.

— ვლენერეულდის სასამართლომ 23 იანვარს ორის თოვთ ციხეში დაპატიმრა მაუსკა სოფიდელ-დემოკრატიულის გაზეთის „Freie Presse“-ს რედაქტორის იმის გამო, რომ გაზეთის რამდენსამე ნომერში ცუდის სიტყვებით მოახსენა ქრისტეს სარწმუნოება.

— ამ წლის 22 მარტს შესრულდება სწორედ ასი წელიწადი მას შემდეგ, რაც ტელეგრაფია მოგონილი.

წერილი რედაქციის მიმართ

უმორჩილესად გთხოვთ ადგილი მისცეთ თქვენს გაზეთში ამსთანავე წარმოგზავნილს სიას შემომწირველთა, რომელთაც ჩემდამო ირწმუნებულს ქუთაისის წმ. გეორგის კვეღესას შემოსწირეს სხვადა-სხვა ნაკუთები და სამკაულები, და ნება მომცეთ თქვენისავე გაზეთის საშუალებით გულითადი მადლობა კუქმუნს შემომწირველთ, როგორც ჩემის მხრით, ისე ეკლესიის მრევლის მხრითაც. სია შემომწირველთა: მღვდელმა იოსებ აბრამიშვილმა შესწირა გუმბათზე დასხდგმელი ჯვარი, ღირებული 200 მან. სამის ალერწიანის ქ-ებმა ან-სამ ერთი კანდელი—180 მ. ერთა წულელი დროშა—40 მ. ერთა კრეტსამშვილდა—25 მ. ერთა სახმარი—8 მ., ბ. მასნელ შუადრის ერთი ოქროთი დაფარული კურცხლის ბარძიმ-ფარშუნი, კამარა (ჯვრისკვეთი) თავისის დასჭარით, ორის დანკით, ტკივეთ და დასწირებით —200 მან., დიმიტრი ბასტაძემ კურცხლით მოსწდელი სასარება—150 მ.; ივანე ბაქრაძის ქ—კმა დარია სელთუფლი შეიდის ასწდმა კარდამხსნის თავისა კუბოთი—75 მან.; ქ-ბ. დარია ზ. გაბაკეთ ერთი წულელი დედრონა შესდგება —18 მ., თ. სიმონ დოროთმენ ხაძის შეულდეს ერთი წულელი დედრონა შესდგება—18 მ., თ. ანტონ დოროთმენაძემ ერთი კანდელი და ერთი წმ. ჯვრესი სატა—60 მ., ბ. ძასეფხს. ქუთათელაძემ ერთი წმ. მარტონის სატი ბატარა კანდელით. ბ. ბაქეს გ. კანაკემ კათედრა თავისის კანდისფერებელით. კოსტანტინე დოროთქმანიძემ ტრაპეზზედ დასდგმელი სასწაველე, ღირებული 70 მ.; თ. გიორგი სიფარიძის ქ-კმა ორი სატი—8 მ. ქ-ბ. ძანდროთ ბესთროთ სელთუფლი შეიდის ასწდმა ბეისრეთ სკურთხი—8 მ. გიორგი გოსტაკამ 15 ფეთიანი ზარ. დიდი კარდანშეიდისამ ტრაპეზზედ გადასფარებელი ფარხა—12 მ.; კრმალთზე სასწელი შეიდმა ერთი ხის ჯვარი, ეკრესთთ მოწყდელი—12 მ.; ნაკოდთზ მაღრიგემ ერთი კანდელი—12 მ.; ოანისიმე ოქრომწყდთკოვმა ერთი კანდელი—8 მ. ეკეკმა და მარიამ ალმაის ასწელთა ერთი წულელი ტრაპეზზედ დასადგმელი შანდელი—8 მ.; ყლანასედ ბერიძისამ ერთი სკელი დასფარებელი—2 მ. სარდიონ ფუთურიძემ ერთი ოლარი—3 მ. ოლდ დორთქმანიძის ასწელმა ერთი ოლარი—2 მ. ბაბუსია ბეყესეიშვილისამ ერთი შანდელი—6 მ., ალექსანდრე ბეყეფაკემ ერთი თითბრის ტაშტი—1 მ., ტერეზელ გიელაშვილმა ერთი სტეფსფური—3 მ., გეგო ბერიძის ქ-კმა ერთი სატეფსფური ღარებული 3 მანეთი.

ქუთაისის წმ. გიორგის ეკლესიის მღვდელი ნესტორ ყუბანეიშვილი

დეპეშა

6 თებერვალი

ლონდონი. ელასგის რკინის ბაზარში დიდი მღელვარებაა. ფასმა $4^1/_2$ შილინგით დაიკლო, რადგანაც ხმა გაავრცელდა, რომ ძველი ლონდონის სარკინო სინდიკატი ლიკვიდაციას იწყებსო.

პეტერბურგის ბირჟა, 4 თებერ.

	ზედდმ ლარს.	გაყიდ-ვილდა.	გაყიდვის ფასი.
	მან. კ.	მან. კ.	მან. კ.
ბუთ-მანთიანი ოქრო	8, 09	8, 12	— ,,
ტკმოფონის კუპონები	$161^1/_2$	$162^1/_4$	— ,,
ძანეთიანი ვერცხლის ფული	1, 17	1, 19	— ,
5% პირველის შინაგანის სესხის მომგები ბილეთი	— ,,	— ,,	$235^3/_4$
—მეორისა	— ,,	— ,,	225
—მესამისა	— ,,	— ,,	— ,,
სანელმწიფო თავდაზღვარობის ბანკის მომგებ. ფურცელი	198	— ,,	$200^1/_2$
გირავნობის ფურცლები ტფილისის ბანკისა: 6%.	— ,,	— ,,	— ,,
5%.	— ,,	— ,,	— ,,
ქუთაისის ბანკისა 6%.	,,	— ,,	— ,,
5% ობლიგაც. ტფილისის ქალაქის საკრედიტო საზოგადოებისა	— ,,	— ,,	— ,,

გამოსაღები ცნობანი

ნ ი ხ რ ი

1892 წ. 18 იანვრიდამ ახალ განკარგულებამდე.

თეთრი პური რუსული 1 გირ. „ კ.
წითელი „ 1-ის ხარისხ. „ „ „
„ „ 2 „ „ „
თონ. წით. პურ. 1 ხარ. „ „ „
„ „ „ 2 „ „ „
„ „ „ 3 „ „ „

ჯვარის მამის პურის ლავაში.
1-ის ხარ. პურ. ლავაშ. 1 გ. კ.
მე-2 „ „ „ „ „
მე-3 „ „ „ „ „
ძროხის ხორცი 1-ის ხარისხისა 8 „
„ „ 2 „ „
სუკი — — — 14 „
ცხვრის ხორცი — — — 8 „
ღორ. ხორ. უტყაოდ 1 ხარ. 1 გ. 7 „
მე-2 ხარ. ტყავიანად 6 „

რკინის გზის მიმოსვლა

ტფილისიდან ბათუმს მიდის საფოსტო მატარებელი 9 ს. 30 წ. დილ.
„ . . . „ . 6 ს. 50 წ. საღ.
ბათუმიდან ტფილისს მიდის. . 9 ს. 52 წ. საღ.
„ . . . „ . 12 ს. 25 წ. შუად.
ტფილისიდან ბაქოს მიდის 1 ს. 25 წ. შუაღ.
ბაქოდან ტფილისს მიდის „ . . 5 ს. 50 წ. საღ.

ტფილისსა და განჯას შუა.

ტფილისიდან განჯას მიდის . . 9 ს. 20 წ. საღ.
განჯიდან ტფილისს მიდის „ . . 7 ს. 30 წ. დილ.

მიმოსვლა ცეცხლის გემებისა შავს ზღვაზე

ბათუმიდამ გადის:

ხუთშაბათობით: დილით 4 საათზე; მოკლე გზით, შეიღლის ნოვოროსიისკში, კვირაობით ღამის 2 საათზე, შორის გზით, შეიღლის ფოთსა და ყველა ნავთსადგურში. ორშაბათობით, საღამოს 7 საათზე, სახღვარ გარედ სტამბოლში.

ბათუმში მოდის:

ორშაბათობით: საღამოზე, ოდესიდგან, შორის გზით. პარასკევობით, დილით, ოდესიდგან, მოკლე გზით, გამოიღლის ეკრჩსა და ნოვოროსიისკზე. კვირაობით, დილით, სტამბოლიდგან.

ფოთში მოდის:

საფოსტო და სახალხო ბათუმიდგან კვირა დილით, განთიადისას.

საფოსტო და სახალხო ოდესიდგან ორშაბათობით, დღისით.

სახალხო და საქონლისა კვირაობით, საღამოზე, ოდესიდგან. სახალხო და საქონლისა ბათუმიდგან ხუთშაბათობით, განთიადისას.

ფოთიდგან გადის:

საფოსტო და სახალხო ოდესაში და ყველა ნავთსადგურში შეიღლის, კვირაობით, დილის 8 საათზე

საფოსტო და სახალხო ორშაბათობით საქმის გათავების შემდეგ ბათუმში.

სახალხო და საქონლისა ბათუმში, სამშაბათობით, დილის 10 საათზე.

სახალხო და საქონლისა ხუთშაბათობით, ოდესაში და ყველა ნავთ-სადგურში შეიღლის.

საქონლისა და სახალხო გემზე II და III კლასის მოგზაურები მიიღებიან უსაგზლოდაც.

განცხადებანი

ხოკლი ანუ რჩეულთა ლექსთა კრება მოზრდილ ყრმათათვის, შედგენილი იაკობ გოგებაშვილის მიერ დაიბეჭდა მეორე გამოცემით წერა-კითხვის სახოგადოების მაყრ. წიგნი მოწონებულია განათლების სამინისტროსა და უწმინდესის სინოდისაგან სკოლებში სახმარებლად. ღირს ექვსი შაური. ვინც ნაღდს ფულზედ იყიდის ოცდა ათს ცალსა, ან მეტსა, წიგნი დაეთმობა 25 კაპეიკად. წიგნი ისყიდება წერა-კითხვის სახოგადოების მაღაზიაში, არმენრუნისეულს ქარვასლაში № 125 და 126.

სოფელ მერკვევის მცხოვრებელს შორაპნის მაზრაში ფილიმონ მიქაძეს, რომელიც გარდაიცვალა 19 დეკემბერს 1891 წელს, ჭქონდა ორი მომგებიანი ბილეთი: ერთი პირველის სესხისა სერია 16,449 № 8 და ერთიც მეორე სესხისა სერია 17975 № 28. ეს ბილეთები მისს სიკვდილს შემდეგ ალარა სჩანს. ვთხოვთ, ვისაც ეს ბილეთები აქვს, დაუბრუნოს ავეკუნს.

ავეკუნი ტარიელ ქავთარაძე, მცხოვრებელი სოფელს ინაწმინდაში (შორაპნის მაზრა).

(2—1)

გბილის ექიმი
ა. ი. ორბელი

სოლოლაკზედ, საკუთ. სახლებში №№ 14—16

აყვადმყოფების მიიღებს:
დილით 8-დამ 10 საათამდე.
საღამოთი 4-დამ 6 საათამდე.

ქვირა-უქმე დღეებში
დილის 8 საათიდგან ნაშუადღევის 2 საათამდე. (150—21)

„წერა-კითხვის საზოგადოების“ წიგნის მაღაზიამ

მიიღო გასასყიდად ახალი წიგნები მან. კაპ.

ბნელო, მოთხრობა ნ. მელანიასი . . . . . „ 40
ქართული კედლის კალენდარი 1892 წ. . . . „ 40
თხზულებანი ალ. ყაზბეგისა (მოჩხუბარიძისა) ავტორის სურათით და ფსქსიმილეთი I, II და III ტომი თითო ტომი. . 1 20
იგივე მშვენიერს ქაღალდზედ და მშვენიერის ყდით, თითო ტომი ცალკე 2 50
სამივე ტომი. . . . . 7 „
სამზარეულო ქართულის და ევროპიულის საშვილებისა 1 20
თხზულებანი ი. დავითაშვილისა . . . . . „ 80
მარაბდა, პოემა ან. ფურცელაძისა . . . . . „ 20
წუალობა პოემა მისივე . „ 20
სურამის ციხე მოთხრობა ჰონქაძისა . . . . . „ 25
თამარ, სპარსული ლეგენდა . . . . . „ 10
დემონი ლერმონტოვისა, თარგმანი მამია გურიელისა. . . . . „ 15
ცდა I, II და III ნაწილი. თითო ნაწ. ცალკე. . „ 50
ი სხვერპლი, მოთხრობა დ. კარიჭაშვილისა . . „ 30
ნაქუთები მოთხრობანი დ. ერისთავისა . . . . „ 50
თორნიკე ერისთავი, ისტორიული პოემა აკაკისა . 1 „
კოკოლის ნაამბობი, პოემა მისივე . . . . . „ 20
პატარა-კახი ისტორიული დრამა ლექსად მისივე . „ 50
საყმაწვილო ამბები მისივე „ 40
ძმური სიტყვა, დ. მაჩხანელისა, მეორე გამოცემა. „ 25
თამარიანი ლექსად ს. გუგუნავისა . . . . . „ 50
თამარიანი ლექსად რ. ერისთავისა . . . . . „ 60
თხზულ. რაფ. ერისთავისა II ნაწ. . . . . „ 40
ჰამლეტი. თარ. ინგლ. მაჩაბლისა . . . . . „ 30
ოტელო, თარგმანი ინგლისურიდამ მისივე. . . „ 50

Дозв. цензъ. Тифлисъ, 6-го Февраля 1892 г. სტამბა ძ. ძარძისა. რედაქტორ-გამომცემელი ილია ჭავჭავაძე.